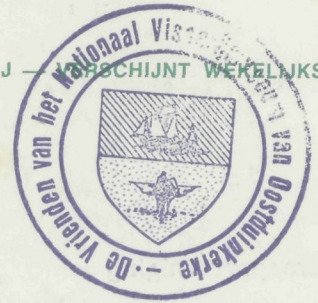

het visserij blad

VAKBLAD VOOR DE BELGISCHE ZEEVISSERIJ — VERSCHIJNT WEKELIJKS

VRIJDAG 31 JANUARI 1975 — PRIJS 20 FR. — Nr. 5 — 42e JAAR

W

REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01
(7390V)

REDERS, LEEST UW VAKBLAD

PRACHTIGE VISSERIJMAPPEN IN KLEURENDRUK

Momenteel zijn prachtige visserijmappen verkrijgbaar (70 cm. x 100 cm.) in kleurendruk bij

Drukkerij P.V.B.A.
„NIEUWSBLAD VAN DE KUST”
H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL. 059/70 77 13 - 14

BUREEL
VINDICTIVELAAN 22, OOSTENDE

Deze visserijmappen zijn ook verkrijgbaar door storting van de overeenstemmende prijs op postrekening nr 41.89.87 van „Het Nieuwsblad van de Kust”.

Het gamma omvat volgende mappen

A. VISSERIJMAPPEN à 360 F. (B.T.W. inbegrepen)

1. NOORD-AMERIKAANSE VISSOORTEN
2. ZOETWATERVIS
3. ZEEVIS
4. SCHAAL- EN WEEKDIEREN
5. MIDDELLANDSE ZEEVISSOORTEN
6. VISSOORTEN UIT DE ZUIDELIJKE ZEEEN
7. SPORT- EN LIJNVISSERIJ

B. VISSERIJMAPPEN à 300 F. (B.T.W. inbegrepen)

1. KAART DER VISSERIJGEBIEDEN IN DE NOORD-ATLANTISCHE OCEAAN
2. ZEEDELICATESSEN

Ingeval van verzending dienen bovenstaande prijzen verhoogd met 40 F. portkosten.

(668SW—7937N—7436V)

BESCHERMKLEDIJ VOOR VISSERS

De vissers kunnen voor hun PUNTEN hiernavolgende beschermkledij bekomen :
Een punt is ÉÉN FRANK waard !

KNIELAARS	225 pt	ZUIDWESTER (lange kap)	165 pt
LAARS gevoerd met wol	385 pt	OLIE-HEMD zonder kap	510 pt
DIJLAARS	640 pt	met kap	670 pt
HEUPLAARS	810 pt	OLIESCHORT	290 pt
OVERALL blauw goed - maat 50 tot 56	470 pt	OLIEBROEK met bretels	365 pt
maat 58	540 pt	GUTTERS	50 pt
BROEK blauw goed	250 pt	AIRCOAT BROEKEN	415 pt
VEST blauw goed - maat 48 tot 56	260 pt	broeken met bretel	565 pt
maat 58	275 pt	maat 42 - 56	620 pt
BROEK met borststuk - maat 48 tot 56	305 pt	58 - 60	
maat 58	345 pt	JUMPERS aircoat	425 pt
JUMPERS blauw goed			
small en medium	250 pt		
large	255 pt		
extra-large	265 pt		

Deze punten zijn ALLEEN om te zetten bij

S.C.A.P. H. Baelskaai 27, Oostende

HAND IN HAND ZEEBRUGGE

het visserijblad

Vrijdag 31 januari 1975 — Nr. 5

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, BUPUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-KAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

1975 EEN BESLISSEND JAAR VOOR DE VISSERIJ

Het jaar 1975 wordt een belangrijk jaar op stuk van visserijgrenzen en visserijrechten. Centraal staat de konferentie die onder auspiciën van de Verenigde Naties binnen een paar maanden te Genève van start gaat. Deze konferentie is de voortzetting van deze die verleden zomer in Caracas (Venezuela) werd gehouden en waar na maandenlange besprekingen geen noemenswaardige resultaten noch oplossingen zijn naar voor gekomen.

Wel hebben de discussies van Caracas voor iedereen duidelijk gemaakt dat de opvattingen over visserijrechten en zones in alle windstreken zeer vlug aan het evolueren zijn en dat geheel nieuwe opties en standpunten aan doorbraak toe zijn. Dit moge blijken uit een overzicht van feiten en gebeurtenissen der jongste decennia.

HISTORIEK

Tot het midden van deze eeuw gold de opvatting dat een kuststaat eksklusieve visserijrechten had binnen de grenzen van de territoriale zee. In principe was dit de konventie van Den Haag van 1882 betreffende de visserij in de Noordzee.

Na de wereldoorlog II begonnen meer en meer staten, vooral ontwikkelingslanden, de drie mijlenregel te betwisten en menig land breidde zijn voorbehouden visserijzone op eigen houtje uit.

Om orde op zaken te stellen en vaste regels vast te leggen, kwamen de Verenigde Naties tussenbeide en organiseerden in 1958 en in 1960 te Genève twee konferenties. Beide pogingen faalden jammerlijk en dit zette de deur open voor de willekeur. Nog meer landen breidden hun territoriale wateren of visserijgrenzen op unilaterale wijze uit. Anderen streefden er naar door bilaterale of multilaterale onderhandelingen tot een vergelijk te komen. Een voorbeeld van de eerste soort zijn de akkoorden van 1961 tussen IJsland enerzijds en het Verenigd Koninkrijk en de Duitse Bondsrepubliek anderzijds. Deze overeenkomsten stelden een einde aan een langdurig dispuut en hielden de feitelijke erkenning in van een IJslandse voorbehouden visserijzone van twaalf zeemijlen.

Als overeenkomst op multilaterale basis, citeren wij de Konventie van Londen van 1964, die de juridictie van de kuststaten tot ten hoogste twaalf mijlen beperkt (met erkenning van historische rechten binnen de zones). Een groot aantal West-Europese visserijlanden ondertekenden deze konventie. Anderen, waaronder IJsland en Noorwegen, hielden zich afzijdig. In deze optiek valt het E.E.G. akkoord van december 1971 te rangschikken, waarbij de negen lidstaten het vraagstuk der visserijgrenzen voor een periode van tien jaar regelen.

Het nadeel van deze multilaterale akkoorden, is hun beperking tot slechts een groep van landen, gezien het feit dat in het Noord-Oost ende van de Atlantische Oceaan andere belangrijke visserijlanden in casu Noorwegen en IJsland, een totaal afwijzende houding aannemen.

Dit moest vroeg of laat, tot verdere unilaterale beslissingen en tot nieuwe conflicten aanleiding geven.

IJSLAND

Met ingang van 1 september 1972 heeft IJsland op unilaterale wijze zijn voorbehouden visserijzones van twaalf tot vijftig zeemijlen uitgebreid. Onder de visserijlanden die door deze maatregel meest benadeeld worden, komen voor in deze orde: Groot-Brittannië, West-Duitsland, België.

Door bilaterale besprekingen werd gepoogd met IJsland tot een «modus vivendi» te komen. Als eerste betrokken land is België er vrij vlug in geslaagd met IJsland tot een akkoord te komen, mits inachtneming van bepaalde voorwaarden (beperking tot welomlijnde visvakken en tot een gedeelte van het jaar werd aan 18 belgische vaartuigen vergunning verleend, verder tussen twaalf en vijftig zeemijlen in de IJslandse voorbe-

(vervolg op blz. 2)

DE PIJLERS VAN DE ZEEVISSERIJ

Regelmatig komen mensen je kantoor binnenschuifelen, die je niet of nauwelijks kent, met problemen waarvoor ze reeds bij iedereen te biechte gingen, met beschuldigingen voor wie hen heeft misleid en met de vleiende verklaring dat ze veel vroeger hadden moeten komen want dat jij alleen hen kunt helpen.

De reders waar je elke dag mee te maken hebt zijn tegenover dergelijke kollega's ver van zachtaardig en ze verwijten me zelfs een nog groter slungel te zijn dan pater Pire, want dat ik stank voor dank zal krijgen, want dat die vleiende bedelaars mij gisteren een zeveraar hebben genoemd, dat zij een oplossing voor hun problemen verlangen zonder dat het hen iets kost, zonder dat ze lid willen worden, zonder dat ze corporatief ingesteld zijn, enz.

Als je dan in die periode iets doet dat tegen de mening van je beste leden indruist, dan zit het spel helemaal op de wagen en word je als een mislukte baby met het badwater weggespoeld.

Na al die jaren zou je beginnen twijfelen aan jezelf en krijg je soms het seniele verlangen gehuldigd en gevierd te worden, met decoraties beprikt en met bloemen getooid, om tot de zelfovertuiging te komen, dat je niet nutteloos in dat bedrijf hebt rondgelopen.

Of, in een krisisperiode zoals we thans beleven, tracht je te achterhalen waar de oorzaak van zoveel misverstand te vinden is en of het wel degelijk domheid is die sommigen drijft, wantrouwen die hen weerhoudt, kwade wil waartegen je niets vermag. En dan kom je tot de konklusie dat het niet zozeer je persoontje is dan wel de functie die je bekleedt die de reactie oproept.

Je mag mazout verkopen en je zakken vullen, je mag met slecht garen netten aaneenrijgen, olie verdunnen als je de motorist dronken voert, staaldraad met een levensduur van nauwelijks zes maanden verkopen, als je de schipper zakgeld geeft, maar je mag geen leider zijn, geen raadgever, geen vent die het beter weet, niet een die slimmer is. **JE MAG GEEN GOEDE BEDOELINGEN HEBBEN.**

DE KORPORATIE

Volgens Verschueren is een korporatie een vereniging van personen van hetzelfde vak of bedrijf om hun belangen te behartigen.

In de annalen van «Hand in Hand» lees je veel beter dan ik hier ooit met mijn artikelen zal kunnen verduidelijken hoe onze visserij reilt en zeilt. In de laatste maanden van de tweede wereldoorlog opgericht (je moet het Pros Vandenberghe horen zeggen: in de kelders van Charles Louis Gheselle), was Hand in Hand in 1945 en 1946 de beroepsvereniging die ALLE reders van de Oostkust verenigde en verdedigde met wettelijke beheerraadszittingen en maandelijkse algemene vergaderingen. Wat is er dan mis gegaan dat er afvalligen kwamen? Over de meeste stichters die sindsdien overleden zijn kan ik geen kwaad woord reppen, maar ik lees dat het reeds voldoende was niet als voorzitter gekozen te worden om salut en merci te zeggen. Toen Hand in Hand dan ook nog loonsberekeningen wilde maken tegen de belangen in van wijlen Julien Warmoes, werd de scheuring definitief.

In de crisis van 1958-59 was het unaniem geloof in de Rederscentrale een evangelische veropenbaring, maar ik zie nog die eerste brave, nu oud geworden reder mijn bureau binnen komen om te zeggen dat zijn bijdrage niet langer mocht afgehouden worden, want dat er in een vol jaar geen enkel visje van zijn vaartuig was moeten opgevangen worden.

In 1960 kwam Pros Vandenberghe met zijn SCAP naar Zeebrugge en iedereen zweerde hou en trou aan de korporatieve gedachte maar niet aan Pros, zodat een algemene vergadering van Hand in Hand, voor het eerst sinds vele jaren weer verrassend talrijk bijgewoond, eenstemmig beslist Hand in Hand om te vormen tot een korporatie, want dat in het drukken van de uitbatingskosten de uiteindelijke en enige toekomst van de zeevisserij lag.

Vandaag moeten SCAP noch Hand in Hand asjeblijf roepen om in leven te blijven en ik zou het betreuren moest mijn artikel begrepen worden als een ultieme poging om ons verder bestaan te verzekeren.

(vervolg op blz. 2)

1975 EEN BESLISSEND JAAR VOOR DE ZEEVISSERIJ

(Vervolg van blz. 1)

houden zone te vissen. Aanvankelijk beperkt tot 30 juni 1974 werd het « arrangement » naderhand verlengd tot 13 november 1975, om het qua tijd-stip het slechts veel later met Groot-Brittannië bereikte akkoord gelijk te schakelen.

Met West-Duitsland is inmiddels nog steeds geen overeenkomst bereikt. Integendeel. Niet alleen zijn alle besprekingen, sedert maanden gevoerd vruchteloos gebleven, maar tevens is het op zee tussen West-Duitse trawlers en IJslandse politieboten herhaaldelijk tot uiterst scherpe incidenten gekomen. IJslandse vaartuigen verhuisden met hun rechtstreekse aanlandingen van West-Duitsland naar andere havens, waaronder Oostende.

De jongste berichten wijzen allerminst op enige ontspanning. De IJslandse minister van Buitenlandse Zaken, Einar Augustsson, is dezer dagen niet ingegaan op de uitnodiging van de regering van de Duitse Bondsrepubliek om in Bonn te komen onderhandelen over visserijrechten voor de Duitse Diepzeevisserij binnen de door IJsland ingestelde vijftig mijlen zone. Minister Augustsson vindt dat een bezoek van hem aan Bonn « geen zin » heeft.

Een bijkomende moeilijkheid is het feit, dat de overeenkomst met Engeland van november 1973 aan de Britse *verse-vis-trawlers* toestemming geeft binnen vijftig mijl van IJsland te vissen. Met de Duitse diepzeevisserij ligt de zaak echter anders, omdat Duitsland hoe langer hoe meer overschakelt op *diepvriestrelers en fabriekschepen*, die door IJsland binnen de vijftig mijlenzone onder geen beding worden geduld.

Een verontrustende verklaring voor alle betrokken vreemde landen, waaronder België, is verder de mededeling van de IJslandse visserijminister Matthias Bjarnason dat de overeenkomst met Engeland, die 13 november van dit jaar afloopt, niet vernieuwd zal worden.

DE BELGISCHE BELANGEN

Ook voor ons land is een dergelijke verklaring van een minister van IJsland eerder onheilspellend. Ook voor ons immers is 13 november 1975 de fatidieke datum waarop onze overeenkomst met IJsland normaal een einde neemt.

Wil dit zeggen dat na 13 november geen Belgische schepen in de hen toegewezen vakken binnen de vijftig mijlen rond IJsland meer zullen mogen vissen? Eerlijk gezegd: wij geloven niet dat het zo'n vaart zal lopen. Daar zijn overigens verscheidene redenen voor. In de eerste plaats is het akkoord van september 1972 in een zeer goede atmosfeer van wederzijdse « goodwill » tot stand gekomen. Het is een onloochenbaar feit dat kleine landen elkaar gemakkelijker tegemoet treden en elkaar « vinden » rond de konferentietafel. Ten bewijze het feit dat het Verenigd Koninkrijk slechts 14 maanden na België tot een vergelijk kwam, en dat met de Duitse Bondsrepubliek niet alleen geen overeenkomst bereikt werd, maar dat het dispuut momenteel hoger oploopt dan ooit. De geest tussen de Belgische en IJslandse autoriteiten is steeds voorbeeldig en vertrouwensvol geweest, en er is geen enkel reden, waarom dit niet bij latere onderhandelingen het geval zou zijn.

Een tweede gunstige faktor die in ons voordeel spreekt, is de economische evolutie van de Belgische IJslandvloot. Bij het nagaan van het « arrangement » steunde IJsland vooral op een noodzakelijkheid van een lagere « fishing effort » (visserij-inspanning) en van een geleidelijke afname van de vloot. De omstandigheden zelf hebben bijgedragen tot de vervulling van deze eisen; Het onttrekken aan de vloot en het verplaatsen naar andere visserijgronden van een aantal IJslandschepen, benevens de recente ramp met de « Lans », hebben aantal en tonnage van onze IJslandvloot fel gereduceerd.

Ook onze visaanvoer uit IJslandse wateren is overeenkomstig de wens van IJsland fel gedaald. Een volgende positieve faktor bij het onderhouden van een gunstig klimaat tussen België en IJsland, is het open onthaal, de vrije toegang en de vele faciliteiten, door ons land verleend aan de trawlers van IJslandse nationaliteit ter gelegenheid van hun rechtstreekse aanlandingen in Oostende. Deze open deur-politiek werd door de in nood verkerende en uit andere havens verdreven IJslandse reders zeer naar waarde geschat en is zonder twijfel ook in IJslandse regeringskringen zeer goed onthaald geworden.

Een recent voorbeeld van de momenteel zeer goede betrekkingen die tussen beide landen heersen, is de gereedheid waarmede IJsland zijn instemming heeft betuigd met het vervangen op de lijst van toegelaten vaartuigen van de « Lans » door een gelijkaardig nieuw schip. Deze « geste » werd zo pas door de IJslandse Ambassade in België aan de Belgische regering medegedeeld;

Het is duidelijk dat het jammerlijk verlies van de mooiste eenheid van onze vloot, ook de IJslanders niet onberoerd laat, te meer daar het hier gaat om een schip dat zij sedert jaar en dag zelf zeer goed kennen. Ook in de uiterlijk harde en koele internationale strategie treden soms bewijzen van hartelijkheid en solidariteit naar buiten, en vooral in zee- en visserijaangelegenheden is dit zeker geen uitzondering.

Mogelijk zullen België en IJsland straks in eenzelfde gunstig klimaat rond de groene tafel hun wederzijdse belangen aan elkaar kunnen toetsen. Voor ons komt het er op aan een verlenging van het huidig « arrangement » te bekomen. Hoofddargument daarvoor is dat wij onze IJslandvloot en IJslandvisserij slechts geleidelijk kunnen afbouwen, waarbij het aksent meer

op de mens — de IJslandvisser — dan op het materiaal — het schip — wordt gelegd.

Momenteel wordt langs diplomatieke weg het terrein verkend om dan later op het jaar tot de eigenlijke onderhandelingen te komen.

NAAR DE 200 MIJLEN

Inmiddels kan men voorstellen dat ook in West-Europa de tendens om unilateraal voorbehouden visserijzones buiten de twaalf mijl te kreëren, onverminderd doorgaat. Na IJsland werkt ook Noorwegen aan verruiming van haar zone tot vijftig mijl. Beide landen maken er trouwens geen geheim van, dat een 200 mijlen zone hun uiteindelijk doel is.

Nog belangrijker — zeker voor de Belgische zeevisserij — is de vaststelling dat sedert geruime tijd ook Groot-Brittannië resoluut voorstander is van het invoeren van een exclusieve zone van 200 mijlen. Dit was reeds te Caracas gebleken. In het kader van de EEG, waar de Britten tot nader order nog altijd lid van zijn, gaf dit zelfs aanleiding tot een scherpe tegenstelling tussen Groot-Brittannië en de overige acht lidstaten.

De 8 zijn realistisch genoeg om te beseffen dat op de a.s. konferentie van Genève, een sterke meerderheid van visserijlanden voor voorbehouden zones van 200 mijlen zal opteren. Een groot verschil maakt het evenwel uit of in die zones de kuststaat ofwel over prioritaire ofwel over exclusieve rechten zal kunnen beschikken.

Voor exclusieve rechten opteren uiteraard de ontwikkelingslanden, maar ook Noorwegen, IJsland, Canada en Groot-Brittannië.

De acht EEG lidstaten houden het op prioritaire rechten van de kuststaat, waarbij de historische rechten van de overige landen gevrijwaard blijven. België is daarbij in de EEG een vastberaden tegenstander van het Britse standpunt en heeft dit tijdens de voorbereidende besprekingen voor Genève zeer duidelijk aan de partnerlanden laten weten.

Veel zal natuurlijk afhangen van het feit, of de Britten al of niet in de EEG blijven. Men weet dat zij in mei of juni van dit jaar zich hierover bij referendium zullen uitspreken. Van de uitslag van dit referendum hangt voor visserijlanden als België dus veel af. Maar ook de besluiten van de intussen in Genève te houden U.N.O. konferentie, zullen een groot gewicht in de weegschaal leggen.

Hoe dan ook, te midden van al deze oprijzende vraagtekens en onzekerheid, zal het iedereen duidelijk zijn dat de komende maanden voor onze visserij van beslissend belang zal gaan worden.

WALTER VAN ROOSE

Sekretaris Bedrijfsraad voor Zeevisserij

DE PEILERS VAN DE ZEEVISSERIJ

(Vervolg van blz. 1)

Maar peilend met een korte ei naar de pijlers met een lange ij, waar ik in 22 jaar ben tegenaan gelopen, kan ik niet anders dan verder mijn geloof te betuigen in de korporatie, ook al is ons staaldraad volgens sommigen duurder, onze mazout niet goedkoper en onze betalingsvoorwaarden strenger.

Tot spijt van wie het benijdt, zal ik verder blijven beweren dat die arge-loze en toch zeer wantrouwige reder belaagd en uitgezogen wordt door een handvol haaien en gieren. Dat dit alleen maar mogelijk is doordat iedereen zich onnozel gelukkig acht in de valse veronderstelling dat hij beter en goedkoper gediend is dan zijn kollega, maakt de toestand echter hopeloos.

En hoge funktionaris van Landbouw zei me onlangs dat hij volledig akkoord kon gaan met mijn zienswijze, maar dat hij betwijfelde of ik er ooit zou in slagen de wereld te veranderen en dat de korporatie door iedereen zou aanvaard worden, als iedereen aan de lijve zou ondervinden dat daarmee zijn voortbestaan staat of valt.

Welnu, in de maanden die volgen, zal voor velen spijtig genoeg een moment komen waarop hij zal moeten twijfelen of hij zijn kop zal boven water kunnen houden; het voortbestaan van velen komt werkelijk in het gedrang. Voor die paar reders die goeie vriend zijn of die meerdere vaartuigen hebben en daardoor lagere prijzen kunnen bedingen, is de korporatie misschien geen onmiddellijk heil, maar voor alle anderen, voor 90 procent van de vloot, zal het niet de schuld zijn van SCAP of Hand in Hand als de zaak op de fles gaat. Wie NU koopt, werkt en leeft bij en in de korporatieve, is goedkoper, veel goedkoper gediend, maar wat is honderdduizend frank minder uitgave als je een miljoen frank schuld hebt!

Maar de dag dat 90 procent der reders korporatief denken en leven, zullen er geen gieren en haaien meer zijn en zal je niet 10 centiem profijt doen op je mazout maar één frank. Zal je, zeg ik, maar hoevelen zullen er overgebleven zijn? De wetenschap heeft een oorlog nodig om zich met één grote sprong te ontwikkelen, en we kregen er penicilline door. Maar ook een atoombom.

In een crisis kan een korporatieve zich misschien onmisbaar maken... voor wie overgebleven is.

JEF DEROOSE

Quo vadis ?

door A. Thurmer

Hierna volgt de visie van de heer A. Thurmer in het Nederlandse vaktijdschrift «Visserij» weergegeven ter gelegenheid van zijn aftreden. Dit artikel is zo belangrijk en nuttig, dat we het in zijn geheel hebben weergegeven.

De heer A. Thurmer, die tot 1 januari 1975 Hoofd was van de Hoofdafdeling Zee- en Kustvisserij van de Directie van de Visserijen, geeft in onderstaand artikel zijn persoonlijke visie over de crisissituatie waarin de visserij zich thans bevindt zowel nationaal als op wereldniveau.

— De ontwikkelingen in de visserij nopen tot bezinning en tot heroriëntatie.

— De gasolieprijzen zijn welhaast verdrievoudigd. De van aardolie afgeleide produkten zijn sterk in prijs gestegen. De visserij is over het algemeen wisselvallig, met sporadisch enkele topweken. De visprijzen blijven achter. De kottervloot lijkt overbouwd in aantal en naar capaciteit per eenheid. Wanneer alle bouwopdrachten zullen zijn uitgevoerd, kan ook in de sector van de grote trawlvisserij van verzadiging worden gesproken.

— Op wereldniveau dient zich de geboorte aan van nieuw zeerecht. De kuststaten zouden het recht verkrijgen tot het instellen van een territoriale zee van 12 mijl breed, gerekend vanaf de rechte basislijnen. Grenzend aan de territoriale zee zouden de kuststaten een economische zone kunnen opeisen van 188 zeemijlen breed, waarin o.a. exclusieve visserijrechten zouden kunnen gelden. 'n Mogelijke ontwikkeling, welke het aloude stelsel van de vrije zee tot verleden tijd kan maken.

— De haring- en platvisstapels in de noord-oost Atlantische wateren dienen te worden beschermd. Een stelsel van quoteringen moet — voorzover dit nog niet het geval is — met spoed worden gerealiseerd. Dit is de uitkomst van langdurig internationaal onderzoek en breedvoerige discussies in het kader van de Noord-oost Atlantische Visserijcommissie.

— Voren gesignaleerde feiten en gebeurtenissen, waarvan de eerst genoemden zich reeds voordeden eind 1973 en de overige gedurende of tegen het eind van dit jaar, roepen spanningen op en doen vele zich afvragen, waar het heen moet met de Nederlandse visserij.

Laten we in dit bestek onbesproken, welke buitengewone voorzieningen waren te treffen naast de normale en reeds lopende officiële voorzieningen en uit welken hoofd, dan lijkt het niettemin een goede zaak om thans te bezien welke mogelijkheden en ontwikkelingen additioneel denkbaar zijn om op korte termijn dan wel op wat langer zicht verbetering in de huidige situatie te brengen. Enige verbeeldingskracht en wat doorzettingsvermogen zullen daarbij niet kunnen worden ontbeerd, want als regel weten we veel beter, waarom iets niet kan, dan waarom iets wel kan.

DE OLIECRISIS

Om te beginnen met de olie : Wordt het geen tijd te overdenken of we het gebruik van de trawl kunnen intomen door ten dele wederom gebruik te gaan maken van technieken die grote kwanta olie besparen en als visserij ook nog selectief zijn ? Ik denk bijvoorbeeld aan het opnieuw introduceren van de drijfnetvisserij, maar dan op moderne leest geschoeid, dat wil zeggen : vissen over de achterstevan met de de reeploze vleet. Op zichzelf niets nieuws. De «menhaden» visserij op de grote meren van Noord-Amerika wordt sinds jaar en dag op die wijze uitgeoefend. De vangsten behoeven op geen andere wijze te worden weggewerkt dan nu al het geval is.

Een wezenlijk gemis is wel dat het ambacht van boetsers met de laatste vleetlogger is verdwenen.

Maar wat denkt u van een centrale werkplaats, waar oud-vissers, die het trawlbedrijf te zwaar vonden, zouden kunnen worden aangesteld om de vleten te monteren en te repareren ? Tanen en koperen zijn iet meer nodig. Voorts sluit het één het ander niet uit. In zo'n centrale werkplaats zouden toch ook de heel grote trawlnetten kunnen worden gesteld.

In dit verband nog wat, maar dat klinkt wel heel erg hersenschimmerig : zou de trawl ooit nog wel eens door de Noordoost Atlantische Visserijcommissie als ongewenst vistuig worden aangemerkt ?

Een andere suggestie : de beugvisserij. In de oren van een Nederlander klinkt dit woord bijna als een lelijk woord : beugvissen. Maar er is geen techniek, die meer bruikbaar is om fijne vissoorten te vangen,

zoals heilbot, tarbot, kabeljauw, laurenzen, rog, vleet, griet en noem maar op. De Noren, de Zweden, de Schotten, de Ieren en de Fransen oefenen deze visserij nog vrij veel uit. Voor kotters als uitwijkmogelijkheid wellicht een onderzoek waard. Het aanschaffen van beuglijnen, sneuen en haken kan het best gebeuren in Noorwegen of in Schotland. In vroeger jaren was het bewaren van het aas — koelever en prikken — het grote probleem. Met koeling aan boord doet dat vraagstuk zich niet meer voor. Trouwens : tegenwoordig wordt veel met kunsttaas gewerkt, dat een bepaalde geur kan afgeven.

Tenslotte in dit kader enkele technieken, die reeds onderwerp van bespreking uitmaken in de commissie experimentele visserij (kottergroep) : het Deens spannet en de visserij met staandwant.

HET NIEUWE ZEERECHT

Het getuigt van werkelijkheidszin er van uit te gaan dat in een wereldwijd verdrag de wens van het overgrote deel van de kuststaten zal worden gehonoreerd om een economische zone in te stellen van 200 zeemijlen met exclusieve rechten. Indien er geen E.E.G. bestond en de thans verbonden staten ieder voor zich in de nabije toekomst zouden moeten gaan beslissen of en zo ja, op welke wijze va dit recht zou moeten en zou kunnen worden gebruikt gemaakt, dan zouden potentieel de voorwaarden aanwezig zijn voor het ontstaan van een min of meer chaotische-, en voor Nederland ongunstige visserij-situatie. Immers, Nederland zou dan in hoofdzaak zijn aangewezen op een visserijgebied, dat in het zuiden en noordoosten van ons kustgebied middels rechte basislijnen haaks zou zijn geprojecteerd op onze kust en zijn uiterste begrenzing zou vinden in een denkbeeldige lengtelijn, die «equal distance line» wordt genoemd, en die noord-zuid loopt even ten oosten van de Doggersbank. Voorts zou Nederland er maar mogen streven eerlang enige rechten te verwerven in één of meer nationale economische zones van landen, op wier kusten traditioneel werd gevist. De toestand, die zich mogelijk zal voordoen kan gelukkig — althans in principe — een andere zijn. Op grond van de E.E.G.-regeling «Verordening no. 2141/70 van de Raad van 20 oktober 1970» is voor de lidstaten de toegang tot elkaars wateren en de bevissing van elkaars visgronden op voet van gelijkheid geregeld. Overeenkomstig dezelfde Verordening kan een mogelijke ontwikkeling, die op het eerste gezicht als een minpunt zou kunnen worden ervaren, worden omgezet in een pluspunt. Denkbaar toch is een beleid — ja zelfs wenselijk — op grond waarvan de Gemeenschap als douane-unie zichzelf opstelt als kuststaat en voor haar communautaire wateren een zone van 200 mijl instelt met exclusieve rechten, die functioneel zijn gelimiteerd. Dat zou ruwweg gezegd een zone van 200 mijl betekenen — voorzover dit mogelijk is — rondom de kusten van Italië.

Vervolgens een zelfde zone vanaf de noordkust van Spanje geprojecteerd op de Franse kust tot dwars van Brest en vandaar langs Land's End, de westkust van Ierland en de Hebriden tot een geografisch bepaald punt benoorden de Shetlands, om tenslotte over te gaan in een denkbeeldige lijn, die vanaf deze plaats de Noordzee begrenst tot aan het Skagerrak. Duidelijk moge zijn dat op deze wijze de visgronden op de Noordzee, rondom Groot-Brittannië en Ierland en voor de Franse kust ook voor Nederland en uiteraard eveneens voor de andere lidstaten zouden blijven gereserveerd, wellicht echter met erkenning van zekere traditionele rechten van medeverdragspartners van de N.O.A.V.C., maar dan wederzijds.

DE HARING- EN PLATVISSTAPELS MOETEN WORDEN BESCHERMD

Deze uitspraak is op zichzelf een aanklacht, die er op duidt, dat we nationaal en internationaal in strijd hebben gehandeld met Genesis 1:26, waarin staat te lezen dat God ons schiep naar zijn beeld, opdat (met de bedoeling dat, in de hoop dat) wij de heerschappij zouden hebben over de vissen in de zee. Welnu, aan deze verwachting hebben wij niet voldaan. We hebben de zee geplunderd. We stoppen zakken in de kuil om ook de kleinste tongetjes nog te kunnen vangen, en we moeten de laatste kuitzieke haring hebben, ook al gaat-ie naar de vismeel. Als we daarmee nu eens stopten ? Dan was er een eerste begin van herstel. In de aanvang van dit artikel maakte ik er melding van dat de kans heel groot is dat binnen afzienbare tijd de breedte van de territoriale zee alom 12 mijl zal zijn. Intussen behoeft, wat Nederland betreft, niet gewacht te worden op het totstandkomen van een mondiaal verdrag. Instelling van een 12-mijl brede territoriale zee op grond van het Londen-Verdrag van 1964 is ook mogelijk. Een hiertoe strekkende procedure

wordt reeds voorbereid. Het ware een goede zaak, indien in deze zone van meet af aan het trawlen met schepen groter dan 50 brt en met een motorvermogen van meer dan 300 pk verboden wordt. In deze context past tevens een vrijwillig besluit om eens en voorgoed een einde te maken aan de bouw van schepen van meer dan 1.000 pk. Of wensen we ons de woorden van één der groten in de visserij, wijlen de heer Riekel Brands, niet meer te herinneren? In de vijftiger jaren sprak hij de bekende woorden: «de nog jonge kottervisserij gaat een schone toekomst tegemoet, mits men zich weet te beheersen t.a.v. de afmetingen van zijn schip en van het motorvermogen».

EEN STELSEL VAN QUOTERINGEN MOET — VOORZOVER DIT NOG NIET HET GEVAL IS — MET SPOED WORDEN GEREALISEERD :

Dit standpunt is wetenschappelijk gefundeerd. De vervulling ervan is noodzakelijke voorwaarde om binnen een periode van 3 tot 5 jaar tot een duidelijk herstel van de onderwerpelijke visstapels te komen. Spoed is gewenst, omdat langer uitstel de bestanden kan brengen op een niveau, waar de schepen zichzelf de haven invaren, om dan niet meer naar zee te gaan. Herstel is dan zeker nog mogelijk, maar het zal wel heel lang duren.

— Maatregelen van quotering maken het gewenst dat naar raming 20 t.h. van de huidige vlootcapaciteit wordt onttrokken aan de bevissing van de Noordoost Atlantische wateren. Eén van de mogelijkheden daartoe kan zijn gelegen in het uitoefenen van de visserij in het oostelijk deel van de Centraal Atlantische Oceaan met in het verlengde hiervan de aanvoer in Afrikaanse havens van vissoorten, die in verse-, in gedroogde- en in gezoute toestand, onmiddellijk inpasbaar zijn in het Afrikaanse dieet.

— De Centraal Atlantische Oceaan is de Nederlandse visserij niet geheel onbekend. Begin 1974 hebben drie moderne vriestrawlers gedurende 70 dagen experimenteel en met succes gevist bezuiden de 36° N.B., onder de kusten van de Sahel-landen. De vangsten bestonden o.a. uit inktvis, zeebaars en sardinella's. De inktvis en de zeebaars waren welkome aanvullingen op het geijkte assortiment van vissoorten en brachten goede prijzen op. Voor de sardinella's toonde de markt aanzienlijk minder belangstelling. Daar staat tegenover dat de sardinella's in grote kwantiteiten zijn te vangen. Dat was althans het geval in de periode, waarin de Nederlandse schepen hebben geëxperimenteerd. Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat de kansen op aantrekkelijke vangsten van sardinella's — en in mindere mate van inktvis en van zeebaars — in de zomer, herfst of winter goed zouden zijn. De kwestie is waar houden de onderhavige vissoorten zich in de loop der seizoenen binnen dit ontzaglijke grote gebied op en middels welke technieken zijn ze optimaal te vangen. Dat zijn aspecten, die experimenteel kunnen worden onderzocht. Het lijkt meer dan waarschijnlijk dat het oostelijk gebied van de Centraal Atlantische Oceaan in de nabije toekomst zijn status van internationale zee voor een belangrijk deel zal verliezen. Aangenomen kan worden dat de aan zee grenzende landen van Afrika op grond van mondiale ontwikkelingen in het kader van nieuw zeerecht haaks op hun kusten economische zones zullen willen instellen, waarin zij exclusieve rechten kunnen uitoefenen. Deze kustlanden beschikken evenwel niet over de nodige nautische- en visserijtechnische kennis om de visserij verder dan enkele mijlen uit de kust te kunnen uitoefenen.

Sommige van die staten hebben ter gelegenheid van de Zeerecht-conferentie in Caracas in hun statements ten aanhore van de plenaire vergadering dit onderwerp aangeroerd en min of meer openlijk de klassieke visserijstaten verzocht de visserij in hun wateren te gaan bedrijven, zij het geconditioneerd.

Inhakend op deze verklaringen wordt overwogen te onderzoeken via de geëigende kanalen of het mogelijk moet worden geacht om langs diplomatieke weg te regelen dat Nederland voor zijn onderdanen licenties verkrijgt om eventueel t.z.t. in de economische zones van Afrikaanse landen te kunnen vissen, voorzover dit althans met het oog op het inperken van de internationale zee en de situering der visgronden nodig zou blijken. Voorts ware met deze staten overeen te komen om een nader vast te stellen percentage van de vangsten, waaronder bijvoorbeeld de sardinella's, als direkte ondersteuning van de eiwitvoorziening, op de locale markten van deze landen aan te voeren en te verkopen. Op basis van evenbedoelde regelingen lijkt het ontstaan van een vertrouwenspositie denkbaar, welke ertoe kan leiden dat autochthonen aan boord worden genomen om het vak van visserman in de praktijk te leren.

Omdat rekening zou moeten worden gehouden met niet te voorziene risico's van onbekende aard en omvang voor bemanningen en schepen, en om in het belang van de gehele Nederlandse visserij een snelle start te waarborgen, zou het aanbevelenswaardig zijn om mogelijke reizen naar de Centraal Atlantische Oceaan voorhands in het kader te plaatsen van de experimentele visserij.

Uit gesprekken, die inmiddels terzage zijn gevoerd, is de indruk ontstaan dat onder de kusten van verscheidene Afrikaanse landen visserij op tong, garnalen, langoustines, kreeft, zeebaars en sardinella's zou kunnen worden uitgeoefend. In sommige gevallen zouden de continentale plateaus bestaan uit geleidelijk aflopende zandbodems met hier en daar rotsen, die ook bij laag water niet droogvallen. Om ook hieromtrent zekerheid te verkrijgen zouden — na verkregen toestemming van de betrokken staten — experimentele reizen naar deze visgronden moeten kunnen worden ondernomen. Er is veel te doen over het aangaan van

«jointventures» of het deelnemen in «sociétés mixtes» in ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en in Afrika. Een waarschuwend woord is hier op zijn plaats. Het treden in dit soort ondernemingen is een avontuur, dat grondige studie en voorbereiding behoeft en nochtans om tal van redenen kan mislukken.

De kansen om courante schepen af te stoten — met name kotters — is potentieel aanwezig in olielanden, die hun overschotten wensen te investeren in de visserij. Er moet echter wel rekening worden gehouden met de gebruikelijke voorwaarde dat «know-how» in mankracht moet worden meegeleverd en dat deze mankracht zich moet verplichten om gedurende een overeen te komen periode dienstbaar te zijn aan de visserij van het ontwikkelingsland.

Inmiddels is voor dat soort zaken een stuurgroep samengesteld die geïnteresseerden kan begeleiden, zonder hun verantwoordelijkheid in welke zin dan ook, dus ook niet financieel, over te nemen. De voornaamste geleidingen van het bedrijfsleven zijn daarin vertegenwoordigd.

Mag ik tenslotte nog wijzen op de wenselijkheid om op de ondiepe plaatsen van de Noordzee een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid om met Nederlandse kotters te gaan vissen op kokhanen en coquilles St. Jacques? Ik kan mij vergissen, maar ik koester de verwachting dat hier op de duur een alternatieve visserij inzit.

We staan op de drempel van een nieuw tijdperk in de visserij. Bescherming van de haring- en platvisstapels is geboden. Heroriëntatie is voorwaarde, binnen en buiten de traditionele wateren, tot aan verafgelegen kusten. Er zal veel van onze verbeeldingskracht en onderneemingsgeest worden geveerd. Het zal vaak bijzonder moeilijk zijn. Maar, er is ons geen rustige overstroom beloofd. Wel een veilige haven. De koers is bepaald. Recht zo die gaat en behouden vaart!

INVLOED VAN KERNCENTRALES OP ZEEFAUNA EN -FLORA

In Frankrijk werd opdracht gegeven aan het oceanografisch vaartuig „Thalassa” een studie te ondernemen in het oostelijk deel van het Kanaal en meer bepaald in het gedeelte van de kustwateren vanaf Le Havre tot de Belgische kust over een diepte van 10 tot 12 mijl, dit in verband met de geplande inplantingen van kerncentrales langs deze strook van de kust.

Het is inderdaad op aandringen van de visserijorganisaties die deze inplantingen als een bedreiging voor het milieu aanzien en mede voor de visstand en het biologisch voor de vissen, dat men van hogerhand besloten heeft deze studie te ondernemen. Men vreest vooral voor de onnatuurlijke verwarming van de wateren gezien de kerncentrales kolossale hoeveelheden water gebruiken voor de afkoeling en deze wateren verwarmd aan het milieu teruggeven.

Volgens reeds ondernomen studies zou het effect op de temperatuurstijging van het water op 3 km afstand slechts aanleiding geven tot 0,6° stijging. Dus nog niet eens 1 graad! De kerncentrales zwijgen echter over het proces dat gebeurt in de wateren zelf die gebruikt worden voor afkoeling. Het is klaar dat het leven in de massa's water die hiervoor gebruikt worden, totaal vernietigd is en als een dood water terug afgegeven wordt of minstens als een water waarin het leven zodanig aangetast is dat het als verloren kan aanschouwd worden. Als we nu nagaan hoeveel duizenden tonnen water er zo dagelijks van leven beroofd wordt, dan wordt dit op de lange duur werkelijk katastrofaal voor wat de onmiddellijke kustwateren betreffen. Gezien de Franse kust veel kleine vissershaventjes telt met een artisanale visserij die zich uitsluitend op de kustwateren beperkt, dan is het alarm door deze middens geslaakt in verband met de voorgenomen inplanting van kerncentrales, zeker gegrond.

We vrezen echter dat de machtsposities van de grote holdings waartoe de kerncentrales behoren, te groot is om te kunnen aangetast

worden door de protesten van de kustvisserij. Anderzijds krijgen deze laatste weinig steun van de visserijmiddens die niet bedreigd worden door deze inplanting, namelijk vanwege de diepzeevisserijmiddens en de middenslagtreilerij. We kunnen hier dan terug en voor de zoveelste maal wijzen op het gebrek aan eenheid in de visserij. Dit is een voortdurend wederkerend verschijnsel waardoor de belagers het zoveel gemakkelijker hebben. Diegenen voor wie een maatregel geen rechtstreekse aanleiding geeft tot moeilijkheden, beperkingen of nadelen, kijkt gewoonlijk de kat uit de boom en begint maar zelf te protesteren wanneer men zijn eigen specifieke visserij bedreigt! Aldus vormt de visserij zelden een gesloten blok. Wanneer iemand dan alle krachten wenst te mobiliseren in een gesloten optreden, dan wordt deze doorgaans niet gevolgd, of zelfs voor diktator versleten. Een vissersorganisatie die niet met de totale krachten van allen kan optreden en op de solidariteit van elkeen kan rekenen, ook al heeft de te voeren strijd slechts een beperkt en bepalend karakter, voor een bepaalde tak van de visserij, is bij voorbaat tot halfslachtigheid en tot halve maatregelen gedoemd. Het weze onze Rederscentrale eveneens duidelijk gemaakt dat gelijk welk probleem van een bepaalde tak van de visserij, eendrachtig door de ganse redersvereniging moet aangepakt worden en tot het uiterste verdeeld. Dat men dus niet meer hore: „dat is mijn visserij niet, daar kom ik niet in tussen” om op beurt niet hetzelfde te horen van deze mensen voor wie men zelf geweigerd heeft tussen te komen.

„Sprokkel”

TE KOOP :
Stalen
VISSERSVAARTUIG
O.249
Bouwjaar 1957
Tel. (059) 70 95 88
(209N—7648V)

BERICHTEN EN INFORMATIES VAN DE REDERSCENTRALE

HERENIGING VOLDONGEN FEIT

GROTE BELANGSTELLING VOOR ALGEMENE VERGADERING

Het was ongetwijfeld zeer lang geleden dat op een algemene vergadering zoveel volk aanwezig was. Daarvoor was het echter een **buitengewone** algemene vergadering van de Rederscentrale VZWO beroepsvereniging ook; buitengewoon inderdaad, niet enkel om het juridisch karakter (geen gewone statutaire vergadering) maar ook en vooral omdat deze bijeenkomst het orgelpunt moest zijn van de (noodzakelijke) herenigingsonderhandelingen op beroepsvlak.

Twee punten restten immers nog te worden opgelost, te weten een voorstel van statuutaanpassingen dat het resultaat van de onderhandelingen was, en de herkiezing of benoeming van een nieuwe beheerraad voor Oostende.

Teneinde de hereniging te helpen bewerkstelligen, hadden de beheerders voor de middenkust zich immers in blok bereid verklaard hun mandaat neer te leggen — ze waren evenwel herkiesbaar — zodat alle leden de gelegenheid hadden een nieuwe beheerraad voor Oostende aan te stellen.

Het voorstel van statuutwijziging betreft een aanpassing van de standregelen aan de gewijzigde omstandigheden; we zouden het een «modernisering» kunnen noemen. De voorgestelde aanpassingen werden aan de leden toegestuurd samen met de uitnodiging tot de algemene vergadering en van zodra mogelijk rekening houdend met deze vernieuwingen de volledige statuten worden toegezonden.

DE RAAD VAN BEHEER

Gezien de wettelijk vereiste tweederden aanwezigheid of vertegenwoordiging bereikt was, kon geldig over het voorstel van statuutaanpassingen worden beslist. Na voorlezing en bekomen toelichting werden de wijziging unaniem goedgekeurd.

Meer spanning hing er daartentegen in de lucht toen de stemming aanbrak over de beheerders. Er waren maar liefst twintig kandidaten voor tien plaatsen. Wie zei daar dat er geen belangstelling bestaat voor het beheerderschap?

Gelukkig dat deze interesse er nog is.

Hoe dan ook, slechts tien konden er worden verkozen en het resultaat van de spannende stemming werd in ijzige stilte door een stemopnemer aan de aanwezigen overgebracht.

Alfabetisch luidt deze : Anseeuw Michel, Bauwens Raymond, Decreton Luc, Halewyck Basiel, Lebluy Gilbert, Maes France, Menu Camiel, Serie Frans, Vanderveen Frans en Van Lul André.

Dit zijn dan de nieuwe beheerders voor Oostende.

Door de wijziging in de raad van beheer, ziet deze er thans als volgt uit :

— voor de Oostkust : (ongewijzigd) de heren Beernaert Camiel, Deroose Jozef, Gobert Roger, Hertssens August, Naert Albert, Utterwulghé Albert, Vanhulle Prosper, Vantorre Arthur, Verbeke Jozef en Vlietinck Eugène.

— voor de Westkust : de heren Desaever Johannes en Rathé Jules.

KABELJAUWVISSERIJ ROND NOORWEGEN

Van 13 tot 15 januari jl. greep er te Bergen een speciale vergadering plaats van de Noordoost Atlantische Visserijcommissie. U weet wel, de Commissie die zich bezighoudt met het vaststellen van quota voor beschermde vissoorten.

Dit keer ging het over de kabeljauwvisserij in de Noorse wateren gedurende het jaar 1975.

Voorheen bestond hiervoor een akkoord tussen Rusland en Noorwegen, hetwelk thans zal worden vervangen door een ruimere internationale overeenkomst onder de vorm van een aanbeveling tussen de belanghebbende visserijlanden, aan dewelke op grond van historische rechten een quotum werd toegekend.

Deze vergadering werd voorgezeten door de heer Mocklinghoff van de Duitse Federale Republiek.

Delegaties uit België, Denemarken, Frankrijk, de Duitse democratische republiek, de Duitse federale republiek, Ierland, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Spanje, Zweden, Rusland en het Verenigd Koninkrijk waren aanwezig, alsmede waarnemers uit Canada, Italië, de Verenigde Staten van Amerika, en van de internationale Raad voor exploratie van de zee van de F.A.O. en van de E.E.G.

Een akkoord werd bereikt dat in 1975 de totale toegelaten hoeveelheid kabeljauw die in de Noorse wateren mag worden gevangen 810.000 ton bedraagt.

Dit quotum werd onder de betrokken staten als volgt verdeeld :

Denemarken (Faroe eilanden) kreeg	11.000 ton
Frankrijk	30.500 ton
West-Duitsland	10.000 ton
Oost-Duitsland	29.500 ton
Noorwegen en Rusland ieder	305.000 ton
Polen, Portugal en Spanje ieder	7.000 ton
Verenigd Koninkrijk	98.000 ton

Alhoewel ons land geen historische rechten naar voor kon brengen, werd ons 500 ton toegekend. Ook IJsland, Ierland, Nederland en Zweden kregen dezelfde hoeveelheid toegewezen.

Wat ons land betreft is het zo dat alhoewel numeriek bekeken 500 ton natuurlijk zeer gering is, wij in het verleden dergelijke hoeveelheid nooit hebben overschreden omdat onze reders en vissers deze visgebieden niet in belangrijke mate hebben bewerkt.

Het gebied waarop de overeenkomst slaat is gebreid door een lijn getrokken van de geografische Noordpool langs de meridiaan v. 11°00' WL tot 63°00' NB ; dan oostelijk tot 4°00' WL; dan zuidelijk tot 62°00' NB; dan oostelijk tot de kust van Noorwegen; dan noordelijk en noordoostelijk langs de kust van Noorwegen en Rusland tot een punt in 51°00' OL; dan noordelijk tot de geografische Noordpool.

Merken wij tenslotte nog op dat wanneer het quotum voor het einde van het jaar is uitgeput, de betrokken landen hun vissers kunnen toelaten de visserij op Noorse kabeljauw verder te beoefenen op voorwaarde dat deze visserij bedreven wordt met zg. gill nets, long lines of hand lines.

LEES " HET VISSERIJBLAD "

50 JAAR GELEDEN GINGEN DE OOSTENDSE VISGROOTHANDELAARS OOK TEKEER TEGEN DE STAD EN DE REDERS

Bij het doorsnuffelen van de vele archieven die een gevulde loopbaan over het algemeen kenschetsen vonden we, naar aanleiding van de herrie door de visgroothandel gemaakt tegen de Unie en speciaal reder Van Lul, toen hij het had over de visprijzen aan de visser en de prijzen in de winkel, een document dat dagtekent van 22 oktober 1922, dus drie jaar na de eerste wereldoorlog. Het ging uit van het Bestuur van de «Verenigde Vishandelaars» en was gericht aan de ganse Oostendse gemeenteraad, waaronder overleden Arsene Blonde, die het toen opgenomen had voor de reders en vissers.

Dit zeer historisch en interessant dokument laten we hierna volgen. Het ging toen ook over de keuring van vreemde vis, de te geringe aanvoer en de invoer van vreemde vis.

Het protest van 1922

Dit schrijven luidde:
Achtbare Heeren,

De Verenigde Vischhandelaars en Vischverzendders der Stad Oostende tekenen ten zeerste protest aan tegen de waarlijk ongelooflijke stemming, ten hunnen nadeele uitgebracht in zitting der gemeenteraad van 16 dezer.

Inderdaad, zonder ooit onze Corporatie te raadplegen en zonder grondige kennis onzer belangen, haspelt de gemeenteraad in een en dezelfde zitting onze zaken af, en neemt op staanden voet, maatregelen van zulken strengen en gewichtigen aard, dat zij onze belangen totaal krenken en onder de voeten treden.....

Inderdaad, zijn wij ook lastenbetalers en mogen ten volle aanspraak maken op eene meer ridderlijke behandeling; zooveel te meer daar, dank onze langdurende ervaarrendheid, wij er in geslaagd zijn de aloude faam der Oostendse Vischhandel te kunnen handhaven.

Ofschoon ons doel geenszins zeze de Heeren Gemeenteraadsliden te kwetsen, toch moeten wij doen uitschijnen dat onze belangen hun totaal moeten ontznapt zijn.

Daarom dan ook nemen wij de vrijheid UEd. eenige ophelderingen te verleen.

Sedert geruimen tijd kwijnt onze eertijds zoo bloeiende handel. De oorzaken dezer ellendige toestand zijn menigvuldig. Niet alleenlijk bevinden wij ons beroofd van de voornaamste «Débouché's», maar bovendien belet de zoo nadeelige wisselkoers en bovenal de zeer geringe aanvoer hier ter markt, onzen handel op te beuren.

Wij ontkennen geenszins dat de toestand der Reederijen ook niet rooskleurig is, doch het wellukken der Haring-Campagne heeft deze treurige staat van zaken op merkelijke manier verbeterd.

De Reederijen in het algemeen, vergeten gewoonlijk dat hun lot innig verbonden is aan dit der groothandel; dat zij zich niet vergissen, de val, het verdwijnen onzer nijverheid zou de hunne ontegensprekelijk medeslepen.....

De aanvoeren der versche visch (haring uitgezonderd) waren in de vorige maanden Augustus, September en October zoo gering, dat zij zelfs niet toereikend waren voor de bevolking van West-Vlaanderen alleen. Zulks blijkt zelfs uit eene mededeeling schriftelijk den Gemeenteraad toegestuurd door den Heer Bestuurder der Vischmijn.....

Ook eene markt onregelmatig voorzien van zekere noodzakelijke vischsoorten, gaat snel achteruit en zelfs te niet.....

De Reederijen willen de aanvoer van visch beperken in de hoop zeer hoge prijzen te kunnen bekomen, maar valsch is het gedacht welk zij zich over onze handel maken, inderdaad het mag ietwat paradoxaal schijnen, doch onze markt kan op zich zelve zijne levenskracht niet behouden, daar zij van de grotere markter afhangt.....

Valsch..... evenzoo de opvatting dat de handelaar de prijzen kan geven die hij zelve wil. Integendeel de marktprijzen, ons opgegeven door Boulogne, Ymuiden, Grimsby, Londen, enz. moeten ons voor basis dienen en kunnen wij daarmede niet konkurreeren, dan geeft eenvoudig de klant zijne orders aan den vreemde, hetgeen tegenwoordig bijna wekelijks het geval is. En daar deze toestand blijft voortduren, zoo hangt het zwaard van Damocles ons nog voortdurend boven het hoofd.....

Kortom hoe meer aanvoer hier ter markt, hetzij vreemde visch of andere, hoe meer handel, hoe meer nijverheid ten voordeele van stadskas, handelaar en verbruiker.....

Onze handel is en moet internationaal zijn: vraag en aanbod hier ter markt worden geregeld door onze groote naburen..... Zij geven ons de toon, daar aanvoer hier ter markt gewoonlijk te gering is.

Hieruit kunt UEd. vaststellen hoe netelig onze toestand is, welke gij door uwe plotselijke en waarlijk onbezonnene maatregelen zoudt willen verergeren.

Wijd moeten onze grensdeuren open zijn om door algemeen verkeer, onzen handel te zien opbeuren. Meer en meer, helaas, zien wij onze eertijds zoo bloeiende nijverheid opslorpen door vreemde mededingers en hier moeten wij betreuren dat de Reederijen niet met meer vooruitzicht te werk gegaan zijn. Op algemeen oogpunt beschouwd, is onze toestand allertreurigst. Inderdaad, sinds maanden ontbreken hier ter markt de voornaamste soorten van volksvoedsel, zooals: Kabeljauw, Schelvisch, Wyting; visch waarmede slechts de

hoogzeevisscherij ons kan voorzien. De naburige vreemde markten nemen dan ook deze treuriger toestand te baat om zich overal onze «Débouchés», vrucht onzer onverpoosden arbeid, toe te eigenen.

Reeds hebben zij de markten van het Groothertogdom Luxemburg, Alsace en Zwitserland verworven en, dank onze taale wilskracht, bieden wij nog weerstand aan de overmacht, doch met angst zien wij het oogenblik naderen, waarop wij het anderspit zullen moeten delven.....

Het groot gemak van verkeer is dan ook nog onze voornaamste redplank.....

Door Spoor en Schip gelukken wij er in met groote inspanning, zonder argwaan te verwekken, onze bevoorrading nog op te doen en onze klant in de mate van het mogelijke van het noodige nog te kunnen voorzien.

De toepassing nochtans van draconische maatregelen, zooals keuring der vreemde visch in Centraalen Tilbury statie zou ons te groote hinderpaal zijn om behoorlijk onze bewerkingen ten geschikten tijde te kunnen uitvoeren.....

Inderdaad, nu reeds is het slechts met buitengewone krachtsinspanning dat wij ten geschikten tijde de waar ter statie kunnen bezorgen. Hinderpalen gelijk van welken aard, mogen ons niet in den weg gelegd worden, zooniet is onze toestand reddeloos verloren.....

Moesten onze Reederijen meer geregelden aanvoer ter markt aanbrengen (en in de huidige omstandigheden hadden wij hier minstens een zestal booten wekelijks, voorzien van kabeljauw, schelvisch en wyting moeten hebben, om ons eenigszins uit den nood te helpen) zou zou heel natuurlijk vreemde visch hier minder bijval meer hebben.....

Die staat van zaken is tot stand gekomen door de schuld der Reederijen zelve die onze markt onregelmatig bevoorraden en nu nog zou zelfs de handelaar, de steunpilaar van de gansche beweging, moeter verdwijnen.....

Hetgeen de keuring der visch be treft, die geschiedt hier tegenwoordig ter vischmijn tot eenieders voldoening, door de twee nieuw aangestelde keurders.

Tweede kwaliteit zal hier immer ter markt aangevoerd worden; stoomboten of sloepvisch, eerst in de reis gevangen, kan natuurlijk ook niet meer van puike hoedanigheid zijn..... Nu dit is de zaak onzer bekwame vischkeurders en niet van veeartsen wier diensten wij hier in het geheel niet kunnen benuttigen.

Wij twijfelen geenszins, achtbare Heeren, of onze oprechte uiteenzet-

ting zal U de ware overtuiging geven dat onze beweegredenen ten volle gegronnd zijn, en dat gij op die overspoedige en treurige stemming zult willen terugkeeren en de vorige staat van zaken zult willen behouden.

Immers Gij hebt voor plicht ook onze belangen te behartigen en niet twijfelende dat onze oproep bij U weerklink zal vinden, bieden wij UEd. in naam onzer vereeniging, met onzen voorafgaanden dank, de verzekering aan onzer hoogachting.

Namens het Bestuur der Vereenigde Vischhandelaars:
De Secretaris,
R. Hessens;
De Voorzitter,
C. Willems.

Nota der Red.: Wij hebben dit schrijven weergegeven in de taal die toen geschreven werd.

0.111 „DE MARIA” VEILIG TE OOSTENDE

De garnaatreiler 0.111 «De Maria» van mevrouw Bollenberghe Jeanne, Gelijkheidsstraat 135, te Oostende is in de loop van zondagmiddag vastgelopen op ongeveer een kwart mijl ten westen van de E.I.-boei, d.i. ongeveer 16 mijl van de Oostendse haven. Onmiddellijk werd door de 31-jarige schipper Deramoudt Albert een noodsein uitgezonden dat beantwoord werd door de reddingsdiensten der kust te Oostende en in een minimum van tijd de sleepboot «Zeetijger» naar de plaats van het onheil stuurden. Ook vanuit Duinkerken werd een reddingboot uitgestuurd en vanop de luchthaven van Koksyde vertrok een helikopter om eventueel hulp te bieden. Tenslotte kwam ook de pakketboot «Reine Astrid» van de Oostende-Doverlijn, op weg naar Oostende, ter plaatse en bleef stand bye tot de «Zeetijger» opdaagde.

Zondagavond is «De Maria» door het opkomend water echter op eigen krachten weer vlot geraakt en kon door de «Zeetijger» veilig naar de thuishaven gesleept worden. Schipper Deramoudt en varensgezel matroos-motorist Brock Raymond (35 jaar) liepen geen letsels op en het vaartuig leed geen schade.

TE KOOP :

ONTDOOITANK

voor haring of haringfilets
1.000 kg. per 4 uren.

JANS Roger
Genkerbaan 79, Zonhoven
Tel. (011) 81 32 95

(7662V)

HET RECHT VAN DE ZEE OP DE HELLING ...

(Vervolg van vorige week)

HET RECHT VAN ONSCHULDIGE DOORVAART DOOR DE TERRITORIALE ZEE EN DE VRIJE DOORVAART DOOR DE ZEEËNGTEN

Het verdrag van Genève geeft geen precieze bepaling van het recht van vrije doorvaart. Het bepaalt enkel dat de doorvaart onschuldig is zolang ze geen gevaar oplevert voor de vrede, de goede orde of de veiligheid van de kuststaat.

Het recht van onschuldige doorvaart zal nader moeten gepreciseerd worden om te voorkomen dat oeverstaten naar willekeur eigen criteria vaststellen. Kan de kuststaat de onschuldige doorvaart ontzeggen aan bijvoorbeeld handelsschepen die door de aard van hun voortstuwing of van hun lading — zoals atoomschepen of reuzetankers — een potentieel gevaar voor de kuststaat inhouden?

Voornamelijk over de vrije doorvaart door de zeeëngten (9) (10) bleef de internationale gemeenschap te Caracas verdeeld. De oeverstaat kan volgens de thans in voege zijnde regeling in zijn territoriale zee de doorvaart ontzeggen indien deze voor hem niet onschuldig lijkt en kan zelfs in bepaalde gebieden de doorvaart aan vreemde schepen om interne veiligheidsredenen verbieden. Dit recht geldt evenwel niet voor de internationaal erkende zeestraten.

Bij een eventuele algemene uitbreiding van de territoriale zee tot 12 zeemijl worden vele zeeëngten waardoor thans een strook volle zee loopt, uitsluitend territoriale wateren. Het probleem stelt zich derhalve of in deze straten de vrijheid van scheepvaart en overvlucht (11) verzekerd zal blijven.

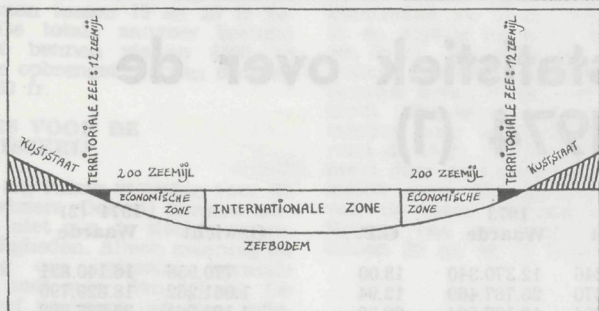
Dit probleem bekommert niet alleen de landen met een uitgebreid handelverkeer op zee, maar voornamelijk de grootmachten (VS en URSS) die van de snelle mobiliteit van hun oorlogsvloten op alle zeeën een onderdeel hebben gemaakt van hun militaire strategie.

HET CONTINENTAAL PLATEAU

De Geneefse conventie stipuleert dat het gaat om de zeebedding en de ondergrond van de zee, buiten de territoriale wateren, die als het ware het verlengstuk van de ondergrond van deze wateren uitmaken.

In het Verdrag van Genève ontbreekt een nauwkeurige afbakening van het continentaal plateau. In de tekst worden namelijk twee oplossingen gecombineerd :

- het continentaal plat strekt zich uit over een gebied waar de diepte maximum 200 meter bedraagt;
- het plateau kan zich verder uitstrekken indien men tot exploitatie kan overgaan.

WORDT DE ZEE IN DE TOEKOMST ALS VOLGT VERDEELD ?

Deze bepaling is onnauwkeurig en ongelukkig aangezien de uitbatingsgrens ingevolge de ontwikkeling van de technische uitbatingmogelijkheden steeds dieper wordt en bepaalde kuststaten aanspraken opeisen op gebieden waarvoor er in feite geen regime bestaat (12).

Het is bijgevolg een dringende noodzaak om een aanvaardbaar criterium vast te leggen voor een precieze afbakening van het continentaal plat.

Verskillende voorstellen (13) die de grenzen van het continentaal plateau onder nationale jurisdictie van de oeverstaat pogen te definiëren werden te Caracas op tafel gelegd. Evenwel zonder resultaat.

DE UITBATING VAN DE ZEEBODEM EN DE ONDERGROND BUITEN DIT PLATEAU

Daar waar te Caracas iedereen akkoord ging om te aanvaarden dat de bodem en de ondergrond van de zeeën die buiten de nationale rechts-

bevoegdheid vallen en de rijkdommen van diezelfde volle zee, het gemeenschappelijk erfdeel van de mensheid zijn en als zodanig elk persoonlijk bezit zowel door staten als door personen uitsluiten, dan liepen de standpunten ver uiteen wat de uitbatingvorm betreft, gaande van het Amerikaans voorstel om die exploitatie te laten verlopen op basis van het beginsel van de vrije onderneming onderworpen aan een vergunningsstelsel tot het voorstel van de «Groep van 77» die de derde wereld vertegenwoordigt, en die de oprichting van een souverain internationaal lichaam met uitgebreide bevoegdheden eiste, dat zelf het erfdeel van de mensheid zou beheren.

DE STRIJD TEGEN DE VERONTREINIGING VAN DE ZEE EN HET WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

Wat de bevoegdheid betreft tot het nemen van maatregelen tegen de verontreiniging van de zee, zowel preventieve als repressie, bestond er een grondig meningsverschil tussen enerzijds de voorstanders om die bevoegdheid uitsluitend aan de vlaggestraat voor te behouden en degenen die een uitbreiding van de bevoegdheid van de oeverstaat voorstonden.

Ook wat het wetenschappelijk onderzoek betreft liepen de meningen fel uiteen.

De ontwikkelingslanden waren voorstander van een strikt toezicht op het wetenschappelijk onderzoek en van een verplichte mededeling van ieder behaald resultaat. De geïndustrialiseerde landen daarentegen namen een meer liberaal standpunt in en wensten een duidelijk onderscheid te maken tussen fundamenteel en toegepast wetenschappelijk onderzoek.

X X X

Het regelen van het gebruik en het benutten van de zee, waarvan de oppervlakte 70 procent van onze planeet bestrijkt, als onontbeerlijk middel tot wereldhandelsverkeer, als bron van voedsel en met een nog ongekende rijkdom aan ertsen, petroleum, aardgas, enz. behoort tot het internationaal zeerecht.

Het zal wel duidelijk zijn dat om een einde te stellen aan de verdere ontwrichting van het internationaal zeerecht door de scherpe belangenstellingen, het onontbeerlijk is om oplossingen te zoeken die aanvaardbaar zijn en voldoening schenken zowel aan de geïndustrialiseerde landen als aan de derde wereld.

De deelnemende staten zullen dit jaar van 17 maart tot 3 mei te Genève opnieuw bijeenkomen in een poging om een ontwerp-verdrag samen te stellen, dat moet leiden tot de definitieve ondertekening van een verdrag op een nader te bepalen datum te Caracas.

Hoopvol is dat de V.S., Canada en een aantal andere landen zich optimistisch hebben uitgelaten en menen dat de ondertekening van het verdrag nog volgende zomer een feit kan zijn.

Wij kunnen slechts hopen dat Caracas 75 een stap voorwaarts zal zijn tot een betere verstandhouding tussen de volkeren tot een betere en meer rechtvaardige wereld.

J. VYNCKIER

(9) Enkele belangrijke zeestraten :

- Het nauw van Calais (tussen Frankrijk en Groot-Brittannië);
- de straat van Gibraltar (tussen Spanje en Marokko);
- de straat van Messina (tussen het Italiaanse schiereiland en Sardinië);
- de Bosporus en de Dardanellen;
- de straat van Tiran (tussen de Rode Zee en de Golf van Akaba);
- De Oresund (tussen Denemarken en Zweden);
- de straat van Malakka (tussen Malesië en Indonesië);
- de straat van Magellaan (tussen Argentinië en Chili);
- de straat van Bal-el-Mandeb (tussen Afrika en het Arabisch schiereiland).

(10) Er is een wezenlijk verschil tussen het begrip onschuldige doorvaart en vrije doorvaart.

Onschuldige doorvaart voorziet bijvoorbeeld dat onderzeeboten verplicht zijn aan de oppervlakte te varen en hun vlag te tonen. Het recht van de vrije doorvaart door de internationaal erkende zeestraten waarvan de breedte minder dan 6 mijl bedraagt is tot hiertoe steeds erkend geweest.

(11) Krachtens het huidige internationaal publiek recht bestaat het recht van overvlucht enkel boven de volle zee en niet boven de interne en de territoriale wateren.

(12) Kuststaten zouden aldus onbegrensd de ganse zeebodem onder elkaar kunnen verdelen.

(13) Overwogen criteria : maximum afstand in mijl vanaf de basislijn van de kust of bepaalde dieptelijn.

(De Sovjet-Unie stelde bijvoorbeeld 100 zeemijlen voor of de dieptelijn van 500 m).

INDIEN QUOTERINGSREGELINGEN DOORGAAN

Onder voorbehoud dat de quoteringsregeling van kracht wordt voor de belangrijkste vissoorten, zoals de Noord-Oost Atlantische Visserij Commissie (N.O.A.V.C.) onlangs heeft voorgesteld, heeft de minister van landbouw en visserij, mr. A. van der Stee, de instelling van een Stichting Ontwikkelings- en Saneringsfonds voor de Visserij toegezegd. Aanleiding hiertoe zijn de gevolgen van de overbevissing en de daaruit voortvloeiende quoteringen, die de visserij op korte en middellange termijn zullen confronteren met een daling van de bedrijfsresultaten. De quotering wordt per 1 januari 1975 van kracht wanneer op 20 december 1974 blijkt dat elke N.O.A.V.C.-partner o.a. geen bezwaar heeft gemaakt tegen de voorgestelde regeling. De bewindsman deelde dit 17 december j.l. mondeling mede na voorafgaand overleg met het visserij-bedrijfsleven aan de Vaste Commissie voor de Visserij van de Tweede Kamer.

Het doel van het in te stellen Fonds zal zijn, de herstructurering van de visserij en de noodzakelijke sanering te stimuleren en te begeleiden.

Hierbij wordt gedacht aan de volgende maatregelen:

— Uitbreiding van de bestaande saneringsmaatregelen voor de vloot, waarbij de grens van het bruto-tonnage van schepen sterk zal worden verruimd, terwijl de eis t.a.v. de leeftijd van het schip zal worden. Voor deze regeling zal dan f 14 miljoen worden uitgetrokken.

— T.a.v. schepen, die — vooruitlopend op verkoop — opgelegd worden, een subsidie te geven in de rente van de op dat schip drukende leiding over een periode van maximaal zes maanden. De in deze periode vervallende aflossingen kan het Fonds garanderen. Voor de subsidieregeling zal f 2 miljoen en voor de garantieregeling maximaal f 6 miljoen worden gereserveerd.

— Voor werkloos geworden maatschapsvisseren kan het Fonds een regeling ontwerpen, die voorziet in een sociale uitkering aan deze vissers. C.A.O.-personeel, dat werkloos wordt, kan een beroep doen op de bestaande sociale wetten (W.W. en W.W.V.). De voor deze regeling te reserveren gelden bedragen f 5 miljoen.

— Naast de reeds begrote bedragen voor de experimentele visserij zal f 3 miljoen extra ter beschikking van het Fonds worden gesteld teneinde het onderzoek naar uitwijkmogelijkheden voor de visserij extra te stimuleren.

In totaal zal het Fonds dus kunnen gaan beschikken over f 30 miljoen, waarbij de achter de maatregelen genoemde bedragen slechts als indicatie zijn bedoeld. Daarnaast zal van de begroting van de directie der visserijen ruim f 4,5 miljoen naar het Fonds worden overgeheveld. Deze gelden zullen worden bestemd voor experimentele visserij en structuurbevorderende maatregelen met betrekking tot de aanvoer, de handel en de be- en verwerking van vis.

Voorzover noodzakelijk zullen de toekomstige besluiten van het Fonds ter toetsing aan de Europese Commissie worden voorgelegd.

Het ligt in het voornemen, bij instelling van het Fonds, de directeur-generaal voor de landinrichting en de visserijen, ir. S. Herweijer, tot voorzitter te benoemen en ir. Th. J. Tiestra, directeur der visserijen tot secretaris. Als leden zullen, naast ambtenaren van de ministeries van landbouw en visserij, financiën en sociale zaken, vertegenwoordigers van het bedrijfsleven worden benoemd.

Uit «Visserij» nr. 8 - december 1974

DE HEER A. THUIER GING HEEN HOOFD VAN DE HOLLANDSE HOOFDAFDELING ZEE- EN KUSTVISSERIJ

was het die namens Nederland vorig jaar de belangrijke Konferentie van Caracas bijwoonde.

Thans heeft hij van die visserij waarin hij 33 jaar voor en mee geleefd heeft, verlaten.

Wij kunnen hem er slechts voor bedanken want hij heeft niet alleen de Nederlandse maar de ganse visserij door zijn bekwaamheid en vakkundig inzicht, grote diensten bewezen.

We hopen dat hij nog van die rust en gezond, zal kunnen genieten.

Dit wenst hem de ganse Belgische visserij en ondergetekende sedert 1929 in het vak staande en sedert de oorlog hem ook kennend als een bekwaam en knap ambtenaar en visserijdeskundige.

P. VANDENBERGHE

WILLEKEURIG OPTREDEN VAN DE ZEE- VAARTINSPECTIE ?

Wij onwingen van een reder uit Heist een schrijven zich beklagend over de keuring der schepen.

Wij hebben gemeend dit schrijven in ons blad van heden niet te moeten inlassen omdat we wensden dat tussen zeevaartinspectie en de vissers-reders de verstandhouding zoals in het verleden mogelijk is en we liever in het belang van, zoveel kleinen de zaken die onze mensen aanbelangen met hen rechtstreeks zullen bespreken.

We hopen op de inspectie van de vissersvaartuigen en de toestand van onze reders in ons volgend nummer terug te komen.

P. VANDENBERGHE

Vergelijkende zeevisserijstatistiek over de periode 1972 - 1974 (1)

SOORTEN	1972			1973			1974 (2)		
	Gewicht	Waarde	G.P.	Gewicht	Waarde	G.P.	Gewicht	Waarde	G.P.
1. Demersale vis									
a) IJslandse schelvis	602.447	8.695.750	14.43	687.246	12.370.340	18.00	770.956	16.140.821	20.93
Andere schelvis	1.354.340	13.640.142	10.07	1.993.370	25.787.469	12.94	1.061.262	18.829.795	17.74
IJslandse kabeljauw	1.889.990	27.588.841	14.60	864.004	18.137.564	20.99	1.101.061	28.737.883	26.10
Andere kabeljauw	17.745.114	281.906.311	15.89	10.218.785	247.768.821	24.25	9.298.895	259.892.954	27.94
Koolvis	2.069.626	22.885.927	11.06	1.979.352	27.623.601	13.96	2.261.610	41.775.605	18.47
Wijting	2.668.349	31.135.010	11.67	3.292.478	45.371.737	13.78	3.045.431	48.334.253	15.87
Schol	4.541.354	59.826.023	13.17	4.732.849	82.162.390	17.36	4.485.141	89.929.167	20.05
Roggen	1.615.495	39.407.890	24.39	1.755.497	42.237.424	24.06	1.489.164	41.124.462	27.61
Noorse schelvis	2.406.099	38.937.649	16.18	1.576.770	34.370.343	21.80	1.991.975	48.408.562	24.30
Andere	7.153.273	150.031.773	20.97	7.821.263	175.207.912	22.40	7.286.735	184.404.327	25.30
TOTAAL :	42.046.087	674.055.316	16.03	34.921.614	711.037.601	20.36	32.792.230	777.577.829	23.71
b) Tong	2.727.008	260.568.878	95.55	2.825.260	377.025.775	119.29	2.526.395	296.425.793	117.33
TOTAAL DEMERSALE VIS	44.773.095	934.624.194	20.87	37.746.874	1.048.063.376	27.76	35.318.625	1.074.003.622	30.40
2. Pelagische vis									
Haring	1.286.511	10.345.116	8.04	2.030.506	20.776.333	10.23	603.191	9.342.141	15.48
Sprot	117.869	513.228	4.35	148.016	942.290	6.37	34.390	348.767	10.14
TOTAAL PELAGISCHE VIS	1.608.474	12.203.300	7.59	2.325.297	22.784.118	9.80	812.949	11.090.737	13.64
3. Schaal- & weekdieren									
Garnaal	866.645	48.403.972	55.85	1.615.339	78.420.251	48.55	1.264.476	78.798.368	62.31
Noorse kreeft	287.483	18.937.812	65.87	375.055	25.514.060	68.03	426.107	26.538.070	62.28
TOT. SCH. & WKDIEREN	2.086.001	77.698.716	37.25	2.902.199	116.351.782	40.09	2.830.061	121.601.960	42.96
ALGEMEEN TOTAAL	48.467.570	1.024.526.210	21.14	42.974.370	1.187.199.276	27.62	38.961.635	1.206.696.319	30.97

(1) heeft alleen betrekking op de aanlandingen in Belgische havens

(2) voorlopige cijfers

Bron: Dienst voor de Zeevisserij — Oostende.

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

Eens te meer hebben we veel vis te weinig gekregen op de Oostendse markt. Dat was trouwens geen monopolie voor Oostende, ook in de meeste andere havens zal er wel vis te kort geweest zijn. In elk geval kwamen hier dinsdag Nederlandse kopers opdagen die de wijtingprijs nog een stuk omhoog duwden waardoor die vissoort nu ook de muur van de 2000 fr per ben doorboorde. De totten waren evenzeer erg duur en noteerden tot bij de 1800 fr per ben. Kabeljauw was in verhouding goedkoop te noemen en haalde nauwelijks 50 fr het kg. Grote schelvis lag een stuk boven die prijs en noteerde maandag tot 57 fr.

werden verkocht voor 221.992 fr. De prijzen schommelden tussen 79 en 122 fr.

MEER IJSLANDVIS

Dit keer toch iets meer IJslandse soorten. Blijkbaar toch nog niet genoeg want alles werd zeer duur verkocht. Rode zeebaars, toch wel veruit de meest gebrachte soort, bleef nog schommelen, tussen 1500 en 1700 fr de ben. Blauwe leng steeg weer tot 2800 fr en witte leng tot 1900 fr. Schelvis kreeg tussen 1700 en 2650 fr en voor koolvis werd tot bij de 30 fr betaald. Allemaal prijzen, die een paar jaar terug erg uitzonderlijk waren en aanleiding gaven tot uitroepen van zeer duur tot fantastisch als prijs. We zijn er allemaal al aan gewoon geworden. De verbruiker blijkbaar ook want er wordt nog steeds vis gekocht en verkocht, ook al zijn de prijzen erg hoog. Vermoedelijk zijn de winstmarges nu wel een heel stuk kleiner. De resultaten waren voor de IJslanders zeker niet slecht op zichzelf. Of ze ook renderend waren is een andere zaak.

BOKKENVISSERIJ!

De tongprijzen hebben ook weer een nieuwe sprong gemaakt, omhoog dan weer dit keer. Er werd tot 229 fr het kg betaald voor de bloktong en de driekwartsorteringen. De lappen, verleden week nog aan 80 fr stegen tot 140 fr en grote tong werd opgedreven tot 170 fr. Tarbot deed mee aan die prijzen dans en sprong tot 190 fr het kg. Staartvis, de laatste weken wel iets meer in de markt door het groter aantal kanaalschepen, viel iets terug en noteerde gewoonlijk rond de 105 fr. Midden- en kleine sortering noteerde rond de 95 en 80 fr.

De haringvissers waren ook weer slachtoffer van storm en omw. Zeer weinig resultaat dus weer voor deze mensen die nochtans moedig blijven voortdoen. Aan de haringprijs ligt het niet, die is vanzelfsprekend redelijk hoog en steeg boven de 22 fr op zaterdag. Maandag werd voor een aanvoer van rond de 300 bennen tussen 19 en 20 fr betaald. De totale aanvoer bestond uit 5920 bennen vis en 8500 kg tong. De opbrengst hiervan bedroeg 11.110.262 fr.

SLAPJES VOOR DE KUSTVISSERIJ

Geen erg ruime vangsten voor de garnalvissers. Ook zij immers ontsnapten niet aan de slechte weersomstandigheden. Alleen zaterdag en maandag een enigszins normale aanvoer met meer dan 750 kg. De prijs bleef nochtans ook toen redelijk hoog en steeg ook dan boven de 100 fr. De gemiddelde prijs steeg trouwens nog ten overstaan van verleden week en liep op tot 93 fr. Een aanvoer van nagenoeg 2280 kg

**HODI STRAALBUIZEN
ZALTBOMMEL**
tel. 00-31-4180-2654

DURE NOORDZEE SOORTEN

De aanvoer van Noordzeesoorten als gul, kabeljauw, schelvis en vlaswijting was gekoncentreerd op de dinsdagmarkt toen drie schepen verkochten. Een vangst kabeljauw van de O.182 kreeg rond de 40 fr, de opbrengst voor dit vaartuig beliep 637.000 fr. De beide andere schepen moesten het meer van schelvis, totten en steenschol, polak en wijting hebben, soorten die allemaal om het duurst waren. Steenschol tot 75 fr., polak tot 46 fr. en wijting tot 40 fr. Haai kreeg tot 35 fr., een prijs die de laatste weken gangbaar geworden is. De aanvoer ervan is dan ook bijzonder klein. Hondshaai of zeehond is minder duur en kreeg gewoonlijk rond de 15 fr. De aanvoer van zeehond door de kanaalschepen is tamelijk ruim. Het is trouwens een van de meest gebrachte soorten. Roggen van het kanaal noteerden tussen 30 en 48 fr, keilrog durfde

tot 58 fr noteren. Rode knorhaan kreeg woensdag 57 fr, grote wijting tot 46 fr. Voor schar liep de prijs op tot 34 fr.

OOSTENDE

VRIJDAG 24-1-1975

IJSLAND				
O.316	21	840	—	1.066.460
O.317	21	925	—	1.347.065

KANAAL				
O.254	17	90	2450	477.534

WEST				
O.243	8	80	—	111.250
N.45	8	110	—	186.920

MAANDAG 27-1-1975

IJSLAND				
O.334	16	570	—	823.550
O.202	18	650	—	852.110
O.129	17	290	—	489.870

KANAAL				
O.123	14	110	375	296.270
O.369	16	210	430	338.228
O.309	16	220	500	446.133
O.181	16	80	1360	388.254
O.120	17	150	350	369.481

WEST				
N.720	2	60	—	87.500

NOORD HINDER				
O.127-303	1	8	7650	154.410
N.708-709	1	2	5850	116.990
Z.209-509	1	6	2000	48.790

DINSDAG 28-1-1975

NOORDZEE				
N.3	15	240	—	456.860
O.94	15	240	—	457.420
O.182	16	350	—	637.940

KANAAL				
O.217	17	215	276	450.650

KANAAL				
Z.499	17	115	2284	621.721

WEST				
O.279	8	110	—	217.840
N.579	5	30	516	149.816

WOENSDAG 29-1-1975

WEST				
O.312	11	145	—	228.360
O.306	5	113	—	231.170

NIEUWPOORT

MAANDAG 27 JANUARI

N.700	7.540	N.788	7.170
N.172	7.170		

WOENSDAG 29 JANUARI

N.762	38.208
-------	--------

Praktisch een visloze maandag en woensdag. Op de maandagmarkt slechts twee kleine vangstjes van één nacht, en voor de woensdag één vangst van op en top 14 bentjes vis. Moet er nog gezegd worden dat alles peperduur verkocht werd? We durven toch de vraag stellen: wanneer is dit nog gebeurd, dat er gevolge stormweer zo weinig kan gevestigd en zo weinig kan op de markt gezet worden?

VERWACHTINGEN

MAANDAG 3 FEBRUARI 1975

IJSLAND: O.81 met 1.700 bennen, t.t.z. 75 b. gullen, 75 b. kabeljauw, 100 b. schelvis en totten, 50 b. gutvis, 1.250 b. rode bonen, 125 b. lengen en 25 b. varia.

O.318 met 500 bennen, t.t.z. 180 b. kabeljauw en gullen, 20 b. koolvis, 80 b. schelvis en totten, 30 b. wijting, 80 b. rode bonen, 30 b. schotse schol, 20 b. mieten, 20 b. lengen, 10 b. varia.

KANAAL: Z.502, O.83, O.239, N.706, O.285, O.198, O.229, Z.597, O.274.

WEST: N.40, O.192, O.282, O.26.

DINSDAG 4 FEBRUARI 1975

KANAAL: O.82, O.275.
WEST: N.422, N.720.

WOENSDAG 5 FEBRUARI 1975

WEST: O.279, O.69, N.45.

SCHIP TE KOOP

lengte 25 m., breedte 6 m., bouwjaar 1966, motor: Kromhout-Dieselmotor TP6FD 240, 500 pk, met straalbuis, van brug af bedienbare winch. Radar automatisch piloot, gekoeld visruim.

Aanvraag:
L. MARIJS
Schoolstraat 7, Vlissingen
Tel. 01184/6193 of 3839
(7660N)

VORDAP SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-4117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051

(5723V)

Datum Vangsten Kgr. Fr. Min. Maks. Gem.

VISAANVOER TE OOSTENDE

24-1	5	104.700	3.194.139
27-1	9	120.015	4.413.626
28-1	7	68.076	3.038.087
29-1	2	12.900	464.410
	23	305.691	11.110.262

GARNAALAANVOER TE OOSTENDE

22-1	2	114	11.394	97.—	103.—
23-1	2	134	12.355	83.—	103.—
24-1	4	437	31.247	94.—	122.—
25-1	10	774	79.385	79.—	113.—
27-1	11	757	75.891	85.—	107.—
28-1	1	64	6.720		105.—

VISAANVOER TE ZEEBRUGGE

NIET TIJDIG BINNENGEKOMEN

GARNAALAANVOER TE ZEEBRUGGE

NIET TIJDIG BINNENGEKOMEN

GARNAALAANVOER TE NIEUWPOORT

25-1	4	359	34.505	90.—	103.—
27-1	2	93	9.423	99.—	102.—
29-1	2	88	9.177	104.—	106.—

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

27-1	2	542	21.880
29-1	1	863	38.208

Afvaarten Oostendse Haven

DONDERDAG 23-1-1975

- O.236, IJsland
- O.231, Noordzee
- O.232, Kanaal
- O.35, Kanaal
- O.141, Kanaal
- O.134, Kanaal
- O.118, Kanaal
- O.128, Kanaal
- N.719, Kanaal
- O.206, Kanaal
- N.705, Kanaal
- N.159, Kanaal
- N.40, West

VRIJDAG 24-1-1975

- O.224, Kanaal
- Z.34, Kanaal
- O.282, West
- O.66, West

ZONDAG 26-1-1975

- O.135, Kanaal
- N.422, West

MAANDAG 27-1-1975

- N.543, West

DINSDAG 28-1-1975

- O.317, IJsland
- N.720, West

WOENSDAG 29-1-1975

- O.279, West
- O.69, West
- N.45, West
- O.26, West

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

Schelvis	27-1-1975
Groot	50.—57,40
Middel	26.—40.—
Klein	18.—35.—
Kabeljauw	38.—39,60
Gui	38.—
Wijting	11,40-30,20
Schaat	28,60-36.—
Zeebaars	29,80-34.—
Leng	35,40-55,80
Schartong	6.—21.—
Heilbot	80.—122,8
Koolvis	27.—30.—
Hondstong	14,60-34,80
Zeeewolf	39.—
Staart	81.—105,0
	23.—24,60

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

Soorten	27-1-1975	28-1-1975	29-1-1975
Lappen	121,4-128	132 -140,6	
Grote	152 -163	164,6-183,4	
3/4	180,4-219	220 -228	
Blok	188,2-223	221 -229	
voor-kleine	176 -205	214 -224	
kleine	170 —,—	180 —,—	
slips	148 —,—	171 —,—	

Zeebrugge

Soorten			
grote			
blok			
fruit			
schone kleine			
kleine			
tout petit			
slips			

Nieuwpoort

Soorten			
Tong I	183 —,—		
Tong II	183 —,—		
Tong III	183 —,—		
Tong IV	189 —,—		
Tong V	189 —,—		
Kleine	189 —,—		

PLADIJS

Oostende

Soorten	27-1-1975	28-1-1975	29-1-1975
Grote	31,80-33,—	31,—,—	
grote iek	35,40,—		32,—,—
kleine iek	36,—,—		33,80,—
derde slag	36,40,—		34,—,—
platjes	20,—25,60	18,40-27,60	20,80-31,60

Zeebrugge

Soorten			
I			
II			
III			
V			
IV			

Nieuwpoort

Soorten			
Moeien	40,—,—		50,—,—
grote pladijs	40,—,—		50,—,—
drielingen	40,—,—		50,—,—
platjes	40,—,—		50,—,—

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Nieuwpoort
	27-1-1975	27-1-1975	28-1-1975	28-1-1975	29-1-1975	29-1-1975	29-1-1975
Tarbot : groot (123)	161 -189,4		150 -190		193 —,—		
middel (123)	142 -160		120 -130				
klein (123)	107 -111,4						
Griet : groot (123)	85,—87,40				108 —,—		
middel (123)							
klein (123)							
Schelvis : groot			46,—53,—				
middel	33,—,—		34,—41,20				
klein			31,60-34,80				
Heek : groot	71,60,—		68,60,—				
middel	55,—,—		50,—57,40				
klein	46,40,—		38,40-40,—				
Lom							
Leng	39,—,—		37,—39,40				
Rog (I)	17,40-43,40		13,—48,20		45,—59,—		
Keilrog (123)	40,—52,60		54,20-55,—				
Rog (23)							
Tilten (23)							
Scherpstaart (23)							
Halve mans (23)							
Teelt (2)							
Katrog (2)							
Kabeljauw	43,60-50,—		39,80-53,—		55,30,—		
gul (groot)							
gul (middel)	34,—44,—		23,—45,—		41,—51,—		
gul (klein)							
Hozemondhamme	69,40-119,8		86,—104,2		130 —,—		
Wijting : groot	41,20,—		40,60,—		46,40,—		
klein	30,—,—		36,20,—		41,—		
Schar			23,—26,20		21,20-34,—		
Steenchof	43,—75,—		46,80-74,60		80,—,—		
Zeehaai	33,—35,—		19,60-35,60				
Hondshaai	8,20-23,60		15,60-21,20		21,60,—		
Doornhaai							
Pieterman							
Makreef							
Horsmakreef							
Zeekeeft							
Schaat							
Zeebaars (klipvis)							
Kongeraal	16,—21,—				23,80,—		
Schartong	18,—42,—		21,—38,—				
Volle haring							
IJle haring	18,40-20,20						
Haringshaai							
Steenholk	21,—22,20				21,80-22,—		
Hellbot			114 -121				
Koolvis	31,—,—						
Steur							
Zeewolf			38,60-41,40				
Poillak	41,—50,40		39,60-46,—				
Zonnevis					66,—,—		
Koningsvis							
Vlaswijting							
Zeeduivel							
Schotse schof							
Zeehond							
Bot							
Rode Poon (roobaard)					26,20-50,20		
Grauwe Poon (knorh.)	29,40,—						
Rode Knorhaan	40,60,—		45,—,—		27,40-57,—		
Posten							
Langoesten (midden)							
(klein)							

Lees "HET VISSERIJBLAD"

N E D E R L A N D

VAN DAG TOT DAG

Aan de woensdagmarkt van 22 januari werd aangevoerd : 2.080 kg tong; 226 kisten kabeljauw; 746 kisten kabeljauw; 21 kisten schelvis; 107 kisten wijting; 362 kisten schol; 55 kisten schar en 123 kisten varia.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: gr. tong 9,60-9,10; gr. m. tong 11,59-11,01; kl. m. tong 11,62-11,33; tong één 10,59-10,29; tong twee 9,39-8,99; tarbot 11,96-11,62

Per 40 kg.: hake één 180; hake twee 190; hake drie 160; hake vier 150-108; tongschar 172-144; hammen met kop 90-67; lom 57; leng 60-55; steenbolk 33-29; schar 84-32; wijting drie 46-30; schol één 47-45; schol twee 71-65; schol drie 73-67; schol vier 70-67; tarbot 295-227; griet 188-134; kabeljauw één 66-64; kabeljauw twee 94-64; kabeljauw drie 100-82; kabeljauw vier 98-80; kabeljauw vijf 80-30; koolvis één 36-34; koolvis twee 43-34; koolvis drie 52-32; koolvis vier 41-32; schelvis één 112; schelvis twee 74; schelvis drie 47, schelvis vier 90-64.

BESOMMINGEN

IJM 115 f29.500; 45 f1.000; 94 f6.300
KW 81 f41.700.

Aan de donderdagmarkt van 23 januari werd aangevoerd : 3.975 kg tong; 69 kisten tarbot en griet; 275 kisten kabeljauw; 981 kisten koolvis; 63 kisten schelvis; 197 kisten wijting; 501 kisten schol; 30 kisten schar; 142 kisten diversen.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: gr. tong 10,04-9,31; gr. m. tong 12,65-11,59; kl. m. tong 13,32-11,84; tong één 11,48-10,75; tong twee 9,63-9,11; tarbot 12,51-11,46.

Per 40 kg.: Hake één en twee 212; hake drie 190; hake vier 160; hake vijf 112; ahm 252-212; leng 60; tarbot 375-240; griet 216-140; kabeljauw één 108-70; kabeljauw twee 134-69; kabeljauw drie 122-90; kabeljauw vier 120-94; kabeljauw vijf 98-40; koolvis één 44-34; kolvis twee 44-34; koolvis drie 52-28; koolvis vier 40-27 schelvis twee 76; schelvis vier 80-71; schol één 55-46; schol twee 81-67; schol drie 82-68; schol vier 94-84; wijting drie 51-30; schar 66-52; bot 18-16; steenbolk 39-35 ;tongschar 182-145; kuit 34; haai 79; pootjes 67-60.

BESOMMINGEN

IJM 23 f17.800; 44 f10.300; ND 234 f29.000; VL 115 55.750; XE 23 f17.800

Aan de vrijdagmarkt van 24 januari werd aangevoerd : 6.750 kg tong; 67 ksten tarbot en griet; 83 kisten kabeljauw; 36 kisten wijting; 613 kisten schol; 40 kisten schar; 45 kisten diversen.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: tarbot 14,92-13,30; gr. tong 11,32-10,30; gr. m. tong 14,11-13,61; kl. m. tong 14,09-13,49; tong één 12,86-12,15; tong twee 10,89-10,06.

Per 40 kg.: tarbot 428-295; griet 234-157; kabeljauw één 178-112; kabeljauw twee 144-120; kabeljauw drie 124-80; kabeljauw vier 122-114; kabeljauw vijf 112-80; schol één

57-47; schol twee 75-57; schol drie 81-67; schol vier 86-74; wijting drie 104-90; schar 86-55; steenbolk 63-57; lever 17; bot 22-17; hammen met kop 100; tongschar 195-136; krab 35; haai 72; ham 264-244.

BESOMMINGEN

KW 55 f41.000; 194 f7.400; 195 f21.900; 226 f3.900; SCH 137 f2.500; UK 1 f10.600.

Aan de maandagmarkt van 27 januari werd aangevoerd : 3.720 kg tong; 29 kisten tarbot en griet; 506 kisten kabeljauw; 2.848 kisten koolvis; 100 kisten schelvis; 245 kisten wijting; 927 kisten schol; 34 kisten schar; 1 kist haring; 3 kisten makreel; 332 kisten varia.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: tarbot 15,56-14,37; gr. tong 12,20-11,00; gr. m. tong 14,76-13,39; kl. m. tong 15,58-14,02; tong één 14,91-13,81; tong twee 13,04-12,54; hielbot 9,57.

Per 40 kg.: steenbolk 82-71; kuit 82-44; bot 30-16; poontjes 63-49; krab 62; schartong 77-50; haai 80-73 tarbot 499-284; griet 271-168; kabeljauw één 156-93; kabeljauw twee 180-93; kabeljauw drie 148-120; kabeljauw vier 146-120; kabeljauw vijf 130-98; koolvis één 57-46; koolvis twee 57-48; koolvis drie 65-52; koolvis vier 56-30; schelvis één 146-138; schelvis twee 156-114; schelvis drie 164-96; schelvis vier 142-140; schol één 60-50; schol twee 75-66; schol drie 92-78; schol vier 94-80; wijting drie 126-90; haring één 48; makreel twee 62; schar 114-72; leng 98-54; tongschar 192-176.

BESOMMINGEN

KW 11 f34.800; 21 f29.000; 42 f58.500 49 f2.400; 85 f21.000; 88 f19.900; 113 f6.100; 145 f29.000; 152 f1.080; 171 f55.300; 189 f30.000; 214 f1.850; SCH 117 f9.300; UK 1 f10.500; IJM 9 f 24.500; 36 f82.500; VL 153 f2.100.

Aan de dinsdagmarkt van 28 januari werd aangevoerd : 13 kg heilbot; 129 kisten kabeljauw; 2.567 kisten koolvis; 80 kisten schelvis; 151 kisten wijting en 279 kisten diversen.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: heilbot 11,40.

Per 40 kg.: kabeljauw één 124; kabeljauw twee 130-120; kabeljauw drie 144-136; kabeljauw vier 150-124 kabeljauw vijf 114-88; koolvis één 57-50; koolvis twee 53-48; koolvis drie 55-46; koolvis vier 51-41; schelvis één 134-132; schelvis twee 122-96 schelvis drie 100; schelvis vier 108-84; wijting drie 104-88; poontjes 62-47; haai 108-72; schartong 69-56; hake één 288-244; hake twee 274; hake drie 274-240; hake vier 232; hake vijf 100-132; leng 106-83 ;lom 84-75; ham 318-174; hammen met kop 100-140.

BESOMMINGEN

KW 23 f58.400; 43 f64.300; IJM 57 f72.700.

Visaanvoer te Den Helder

Week van 20 tot en met 25 januari 1975

Omdat er op maandagmorgen nog een aantal kotters was dat de vorige week niet meer had kunnen lossen, kon er gestart worden met een redelijke omzet.

Door de opnieuw slechte weersomstandigheden, kon de kleinere vloot helemaal niet uitvaren en konden de grote kotters ook weinig uitrichten.

Door de geringe vangsten van de grote kotters, kon het ook niet meer helpen dat de gemiddelde tongprijs per kg zich ging bewegen tussen de ruim f 12,— tot bijna f 13,—

Hoewel gezien de korte vistijd er wel redelijke hoeveelheden schol werden aangebracht, en deze schol ook goed aan de prijs was, bleven de besommingen uiteraard beneden de als «normaal» te achten bedragen.

Al met al voor de visserij geen beste week.

Door 71 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd :

24.198 kg	TONG	f 258.924,83	van f 1391	f 830
9.786 kg	TARBOT	f 67.279,58	van f 1490	f 360
179.060 kg	SCHOL	f 284.942,60	van f 210	f 098
31.720 kg	KABELJAUW	f 66.163,67	van f 488	f 099
2.171 kg	GRIET	f 8.288,77	van f 466	f 279
4.895 kg	SCHAR	f 7.116,03	van f 206	f 104
8.335 kg	WIJTING	f 11.535,40	van f 270	f 059
1.304 kg	TONSCHAR	f 4.470,29	van f 404	f 300
2.090 kg	BOT	f 516,78	van f 049	f 018
865 kg	STEENBOLK	f 892,13	van f 214	f 065
325 kg	LEVER en KUIT	f 337,50	van f 170	f 020
204 kg	HAMMEN	f 1.269,04	van f 660	f 565
575 kg	SCHELVIS	f 1.435,13	van f 300	f 235
305 kg	ROG	f 413,50	van f 190	f 090
111 kg	DIVERSEN	f 161,97	van f	f
264.944		713.747,22		

AAN EUROPESE COMMISSIE

Vragen over visserij in EEG staten

Het Europese parlamentslid Van der Hek (Holland) heeft de Europese Commissie gevraagd waarom de Franse visserijvloot van de Europese investeringsband vijftig miljard frank ontvangt voor de modernisering van die vloot.

De PvdA-er wijst de Commissie op de uiterst moeilijke positie waar in de visserijvloot van een aantal lidstaten zich thans bevinden door onder meer brandstofproblemen, overbevissing op bepaalde visgronden, invoerbeperkende maatregelen voor bepaalde landen en onzekerheden over het toekomstige zeerecht. Is het — zo vraagt Van der Hek zich af — wel wenselijk in bepaalde lidstaten visserijvloot te modernise-

ren als andere vloot in moeilijke heden verkeren ?

Tenslotte wordt gevraagd — wanneer men toch tot kredietverlening aan de visserij overgaat, nadat een grondige analyse is verricht — dat de situaties van de hele gemeenschap overwogen zullen worden en er niet te lang gewacht zal worden tussen het moment van aanvraag van een kredietverlening en de verstrekking daarvan.

Wij kunnen deze opmerking slechts bijtreden en zouden graag weten welke lidstaten en hoeveel elk reeds van de FEOGA genieten. Aan onze vertegenwoordigers dit op te werpen.

REDERS, LEEST UW VAKBLAD

NU het WINTER wordt

Bestel een **MAZOUTTANK**
van **1200 L.**

bij SCAP

H. BAELSKAAI 27, OOSTENDE
TEL. 70 29 51

hulp in nood s v

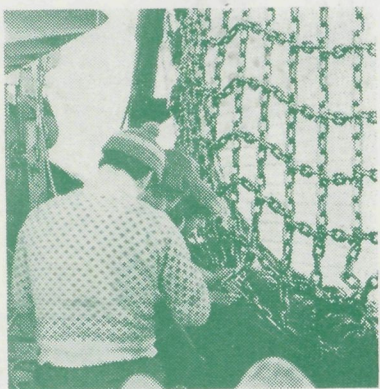
onderlinge verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen

h. baelskaai, 27

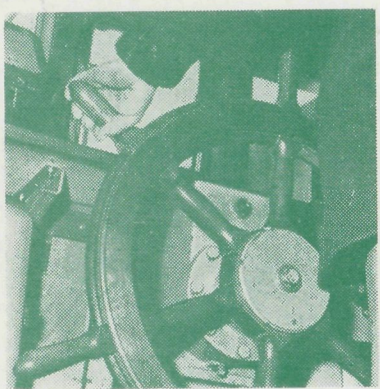
oostende

Tel. (059) 70.16.89

Telex: hunood 192.29

Gedekte risico's: eigen schade — schade aan derden — opslepingen — totaal verlies — lichamelijke schade aan derden — navigatietoestellen — zeegoed — vistuig.

Meer dan 30 miljoen frank kredieten werden verleend aan de leden voor nieuwbouw tegen zeer lage interesten.

Aan de leden wordt een teruggave van minstens 10 % verleend op de betaalde premies.